ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2714/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Νοεμβρίου 1994

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2054/89 περί θεσπίσεως λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του συστήματος ελάχιστης τιμής κατά την εισαγωγή σταφίδων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 426/86 του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 1986 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1490/94 της Επιτροπής (2), και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2054/89 της Επιτροπής (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/92 (4), καθορίζει στο άρθρο 2 παράγραφος 3 τους όρους με τους οποίους η μέση σταθμισμένη τιμή των τιμών μεταπώλησης για τις σταφίδες θεωρείται ως τιμή κατά την εισαγωγή· ότι, προκειμένου να αποφευχθεί τεχνητή μείωση της προστασίας, πρέπει να προσδιοριστεί ότι οι πραγματικώς καταβληθείσες τελωνειακές επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή, που αντιστοιχούν στους δασμούς εισόδου και στην έμμεση φορολογία, πρέπει να αφαιρούνται από τις διαπιστούμενες τιμές μεταπωλήσεως· ότι στην παράγραφο 6 του ιδίου άρθρου προσδιορίζεται η έννοια του τελικού χρήστη· ότι ο κατασκευαστής που χρησιμοποιεί το προϊόν σε διαδικασία συσκευασίας πρέπει να αποκλεισθεί από την έννοια αυτή δεδομένου ότι η συσκευασία, ακόμη και αν έχει ως συνέπεια αλλαγή του κωδικού ΣΟ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μεταποίηση για τους σκοπούς της παρούσας ρύθμισης·

ότι, στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2054/89, καθορίζεται ειδική διαδικασία ελέγχου· ότι, από την πείρα έχει αποδειχθεί ότι, σε περίπτωση εφαρμογής της διαδικασίας αυτής, πρέπει να επιτρέπεται η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία του εμπορεύματος μετά από τη σύσταση της εγγυήσεως που έχει θεσπιστεί στο άρθρο 248 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (5), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2193/94 (6)· ότι η εγγύηση αυτή πρέπει να ζητείται αν οι τελωνειακές αρχές έχουν βάσιμες αμφιβολίες ως προς το αληθές των τιμών εισαγωγής, ακόμη και πριν από τη εφαρμογή των ελέγχων που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο· ότι στο πλαίσιο των εκ των υστέρων ελέγχων, είναι σκόπιμο να προσδιορίζεται ότι έχουν πραγματοποιηθεί οι απαραίτητες ενέργειες προς ανάκτηση των δασμών που οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 220 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1992 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (7)· ότι, επιπλέον, πρέπει να διευκρινιστεί ότι στο πλαίσιο όλων των ελέγχων, οι οφειλόμενοι δασμοί προσαυξάνονται με τόκους·

ότι, στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2054/89, καθορίζονται οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να θεωρηθεί ότι τηρείται η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή· ότι, από την κτηθείσα πείρα διαπιστώνεται ότι, για να αποφευχθούν στρεβλώσεις, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι πραγματικώς καταβληθείσες τελωνειακές επιβαρύνσεις, καθώς και το κόστος ενδεχόμενης επεξεργασίας του προϊόντος μετά την εισαγωγή του και πριν από την πώλησή του στον τελικό χρήστη·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Μεταποιημένων Προϊόντων με βάση τα Οπωροκηπευτικά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2054/89 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν διαπιστώνεται ότι οι τιμές μεταπωλήσεως, απευθείας ή μέσω εμπορικών μεσαζόντων, μετά από αφαίρεση των πραγματικώς καταβληθεισών τελωνειακών επιβαρύνσεων, είναι μικρότερες από την ελάχιστη τιμή, όσον αφορά περισσότερο από το 15 % της εισαχθείσας παρτίδας, η διορθωμένη μέση σταθμισμένη τιμή των τιμών αυτών θεωρείται ότι είναι η τιμή κατά την εισαγωγή.»·

β) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ο τελικός χρήστης είναι είτε ο κατασκευαστής που χρησιμοποιεί το προϊόν με σκοπό τη μεταποίησή του, εκτός της συσκευασίας, σε προϊόν που υπάγεται σε κωδικό ΣΟ άλλο από εκείνους που αναφέρονται στη δήλωση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, είτε ο έμπορος λιανικής πώλησης που πωλεί αποκλειστικά στους καταναλωτές.»

(1) ΕΕ αριθ. L 49 της 27. 2. 1986, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 161 της 29. 6. 1994, σ. 13.
(3) ΕΕ αριθ. L 195 της 11. 7. 1989, σ. 14.
(4) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 24.
(5) ΕΕ αριθ. L 253 της 11. 10. 1993, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. L 235 της 9. 9. 1994, σ. 6.
(7) ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1.

2. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

1. Εφόσον οι τελωνειακές αρχές έχουν βάσιμες αμφιβολίες, ως προς το ότι η τιμή που αναγράφεται στη δήλωση της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία αντικατοπτρίζει την πραγματική τιμή εισαγωγής, επιτρέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία μόνον αφού ο εισαγωγέας έχει συστήσει την εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 248 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 προσαυξημένη με τόκο που αντιστοιχεί στην καθυστέρηση των έξι μηνών που αναγράφεται στο δεύτερο εδάφιο. Το επιτόκιο που εφαρμόζεται είναι εκείνο που ισχύει για ενέργειες ανακτήσεως στο εθνικό δίκαιο.

Ο εισαγωγέας διαθέτει προθεσμία έξι μηνών για να αποδείξει ότι το προϊόν έχει διατεθεί υπό όρους που εγγυώνται ότι έχει τηρηθεί η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή. Η αθέτηση της προθεσμίας των έξι μηνών συνεπάγεται την απώλεια της εγγύησης με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 2.

2. Η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να παραταθεί επί τρεις μήνες κατ' ανώτατο όριο μετά από δεόντως αιτιολογημένη αίτηση του εισαγωγέα και εφόσον έχει προσαρμοστεί δεόντως η εγγύηση.»

3. Το άρθρο 7 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή θεωρείται ότι έχει τηρηθεί εφόσον ο εισαγωγέας προσκομίζει την απόδειξη ως προς το 95 % τουλάχιστον της εισαγόμενης παρτίδας, ότι το προϊόν πωλήθηκε κατά τη διάρκεια όλων των σταδίων εμπορίας μέχρι και του σταδίου που αφορά τους τελικούς χρήστες, σε τιμή τουλάχιστον ίση προς την ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, αφού αφαιρεθούν οι πραγματικώς καταβληθείσες τελωνειακές επιβαρύνσεις. Εάν το προϊόν, μετά τη θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία και πριν από την πώλησή του στον τελικό χρήστη, έχει υποστεί επεξεργασία, το κόστος της επεξεργασίας αυτής πρέπει να αντικατοπτρίζεται στην τιμή πωλήσεως στον τελικό χρήστη.»

4. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

Εάν, με την ευκαιρία ελέγχου, οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι δεν έχει τηρηθεί η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, προβαίνουν στην ανάκτηση των οφειλομένων δασμών σύμφωνα με το άρθρο 220 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92. Για τον καθορισμό του ποσού των δασμών που θα ανακτηθούν ή που υπολείπεται να ανακτηθούν, λαμβάνεται υπόψη ο τρέχων τόκος από την ημερομηνία της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία του εμπορεύματος έως εκείνη της ανακτήσεως. Το επιτόκιο που εφαρμόζεται είναι εκείνο που ισχύει για εργασίες ανακτήσεως στο εθνικό δίκαιο.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Νοεμβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής